GREGORIUS IX. PAPA

Frankreich, Ende 13. Jh.

Seite 278r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26455
Copyright: Admont, Benediktinerstift

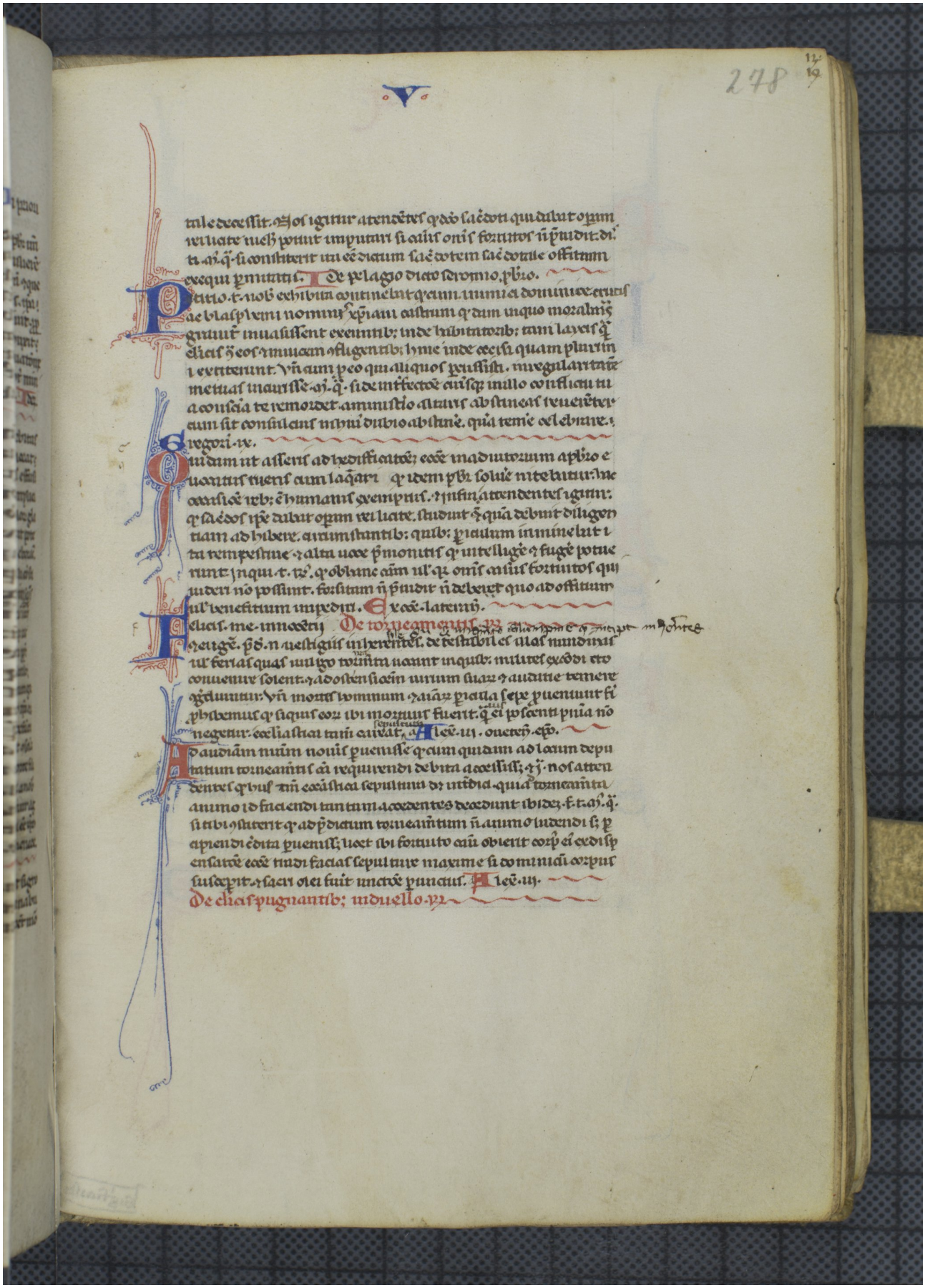

tale decessit. Nos igitur attendentes q̃ d̃o sacerdoti qui debuit opum
reluere melius potuit imputari si cauis omis fortuitos ñ p̃uidit. di
t. a. q. si constiterit uni eē dictum sacerdotem sacerdotale officium
exequi p̃mittit. De pelagio diac. sed omo. p. bio.

Petitio. t. nob exhibita continebat quam uinum a domuiuce eius
de blasphemi nomine xp̃iani castum q̃dam unquo moralis
gutur inuasissent exeunti; inde habitatoribus tam laicis q̃
clericis ꝗ eos a uinum offugentibus; hyme inde occisi quam plurimi
i eiusdem interiunt. Vñ cum peo qui aliquos p̃ressisti. irregularitate
metuas incurrisse. a. q. si de infectione cauisq; in illo conflictu tu
a conscia te remordet. a ministerio altaris abstineas ne ueneñ̃ter
eum sit consulendum in hui dubio abstinē. quia temere celebrare.

Gregori. ix.

Studium ut assens ad reddificationē ecc̃e in aduersum apl̃ico e
uangelii tuens cum laqãtari q̃ idem p̃bi soluē intelligitur: ne
occasione rerb; ē humanis exempnis. Finiq; attendentes igitur:
q̃ sacerdos ipse debuit opum reluere. studuit q̃ quia debuit diligen
tiam adhibere. animis hominib; quib; periculum imminebat i
ta tempestuose altitudine p̃monitis q̃ intelligere q̃ fugere potue
runt. Inqui. t. ꝗ. q. obiune cum ul q̃ omis cauis fortuitos qui
uideri nō possunt. fortuitum ñ p̃uidit ñ debuerit quo ad officium
ul beneficium impedit. Et ecc̃e latenti.

De concilio. ix.

Celicis. me. in nocte De conuencionibus. ix.

Sergē. p̃b. n. ueli quis in ecclesiis de restabili et ulas mundinis
ul ferias quas uulgo conuentus uocant in quib; mutuis ꝗ ꝗdi ere
conuenire solent. ꝗ ad ostensionem uinum suam ꝗ audacie temere
ꝗdimittit. Vñ monet conuentum. ꝗ ad ꝗ pecunia sepe euenunt fi
p̃bitemus q̃ siquis eorum ibi mortuus fuerit. q̃ ei poscenti p̃nia nō
negetur. ecclesiastica tumulari caueat. a. Hec. ii. ouetē. esp.

Audiam nuper nouis puenisse q̃dam quidam ad locum depu
tatum conuentionis ea requirendi debita accessisse; ꝗ. nos atten
dentes q̃ uis ñ ecc̃lesiae sepulturam de uitia quia conuentio
animo id faciendi tantum accedentes decedunt ibidem. f. t. a. q. q.
si ubi statuerit q̃ ad p̃dictum conuentionem ñ animo ludendi si; p
aprendi edita puenisse; licet ibi fortuito cau obierit corp̃ ei ecdisp
ensatē ecc̃e tradi facias sepulture maxime si dominici corpus
suscepit. ꝗ sacri olei fuit unctē puncti. Hec. ii.

De clericis pugnantib; in duello. ix.